

Ευαισθητοποίηση των μαθητών σε ΑμεΑ μέσα από τη Φ.Α.

Η Φυσική Αγωγή και ο Αθλητισμός αποτελούν κομμάτι της πολιτιστικής, πολιτισμικής και της γενικότερης ανάπτυξης ενός λαού. Η Φυσική Αγωγή και ο Αθλητισμός ως στοιχεία προόδου έχουν άμεση σχέση με το κοινωνικοοικονομικό σύστημα. Παρά το γεγονός ότι οι ανάγκες για άθληση αυξάνονται χρόνο με το χρόνο αλματωδώς και λόγω των συνθηκών ζωής, μέριμνα της πολιτείας πρέπει να είναι η διασφάλιση ακόμη καλύτερων συνθηκών άθλησης για όλους. Στη σχολική φυσική αγωγή υπάρχουν παιδιά που παρουσιάζουν μειωμένα επίπεδα φυσικής κατάστασης.

Τα ποικίλα ιατρικά προβλήματα, η υποκινητικότητα και η έλλειψη ευκαιριών και κινήτρων για άθληση αιτιολογούν την μειωμένη φυσική τους κατάσταση. Η άσκηση προκειμένου να είναι ωφέλιμη θα πρέπει να ανταποκρίνεται στις ανάγκες αυτών των ατόμων, να είναι ασφαλής, με κίνητρα και καθοδήγηση. Απαραίτητη είναι η συμμετοχή αυτών των ατόμων σε προγράμματα Φ.Α. με βάση τα κινητικά χαρακτηριστικά των συγκεκριμένων ατόμων κατά περίπτωση.

Τα άτομα αυτά παρουσιάζουν χρόνιες κινητικές δυσκολίες οι οποίες με τη σειρά τους προκαλούν διαταραχές και επιπτώσεις στη ψυχοκινητική τους ανάπτυξη, στη μάθηση και εκπαίδευση, στους τρόπους εργασίας στις κινητικές δραστηριότητες και γενικά στην ολοκλήρωση της προσωπικότητάς τους. Τα άτομα με αναπηρίες συναντούν ανυπέρβλητα προβλήματα και εμπόδια στην προσπάθειά τους για ένταξη στην κοινωνία και κατ' επέκταση στην παραγωγική διαδικασία.

Έρευνες έχουν δείξει ότι η επίδραση της Φ.Α. και δραστηριότητας συνέβαλλαν θετικά στη μείωση των ακατάλληλων στερεοτυπικών

συμπεριφορών και κινήσεων και στην εξέλιξη της προσωπικότητας. Με μέσο τη Φ.Α., το σχεδιασμό κατάλληλων προγραμμάτων άσκησης παίρνοντας υπόψη τις ιδιαιτερότητες και με κατάλληλες μεθόδους, προσφέρονται σημαντικές βελτιώσεις στις δυνατότητες των ατόμων αυτών.

Επιπλέον κατάλληλα σχεδιασμένα προγράμματα άσκησης συμβάλλουν στη βελτίωση του επιπέδου λειτουργικότητας, προκαλώντας φυσικά, ψυχολογικά και ψυχαγωγικά οφέλη με αποτέλεσμα την προαγωγή της κοινωνικότητας, της ανεξαρτησίας και συνολικά της υγείας αυτών των ατόμων.

Η άσκηση βελτιώνει τα επίπεδα των κινητικών ικανοτήτων, το λειτουργικό τους επίπεδο και γενικότερα την υγεία τους. Στόχος επομένως της άσκησης πρέπει να είναι η αύξηση της αυτοεξυπηρέτησης, της ανεξαρτησίας του ατόμου ώστε να καταστεί ικανό να εκτελεί και δραστηριότητες της καθημερινής ρουτίνας με εμφανή αποτελέσματα σε δείκτες όπως η κοινωνικότητα, η ψυχολογία και ψυχαγωγία αναβαθμίζοντας την ποιότητα ζωής του.

Τα άτομα με αναπηρίες είναι ένα κοινωνικό πρόβλημα για το λόγο αυτό η λύση του προβλήματος απαιτεί τη συνδυασμένη προσπάθεια οικογένειας, θεραπευτών και φυσικά των ΕΦΑ σε όλες τις βαθμίδες εκπαίδευσης. Με τη βελτίωση της φυσικής κατάστασής του αυξάνεται η αυτοεκτίμηση, η αυτοπεποίθηση, το συναισθηματικό επίπεδο καθώς και η στάση του σώματος στις κινητικές δεξιότητες μέσω των αθλητικών δραστηριοτήτων και αθλημάτων.

Την τελευταία δεκαπενταετία τα μαθήματα ειδικής αγωγής διδάσκονται σχεδόν σε όλα τα ΤΕΦΑΑ της χώρας στοχεύοντας έτσι στην ευαισθητοποίηση των φοιτητών, μελλοντικών ΕΦΑ, σε θέματα αναπηρίας και αθλητισμού. Με την ψήφιση του Ν.2817/2000 προβλέπεται η φοίτηση των παιδιών με αναπηρία στις τάξεις του

τυπικού σχολείου και των δύο βαθμίδων εκπαίδευσης. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα την σημαντικότητα του ρόλου του ΕΦΑ στην αποτελεσματική ένταξη των παιδιών με αναπηρίες στην τάξη τους.

Η αντιμετώπιση των μαθητών με αναπηρίες από τους ΕΦΑ, αποτελεί ένα μεγάλο κεφάλαιο που έχει απασχολήσει και απασχολεί τους φορείς της παιδείας και του αθλητισμού, κυρίως σε διεθνές επίπεδο και λιγότερο σε εθνικό. Ο φόβος που νοιώθει πολλές φορές ο ΕΦΑ απέναντι σε αυτό που λέγεται αναπηρία, είναι δικαιολογημένος. Όμως η θέληση για συνεργασία με τους εμπλεκόμενους (γονείς, φυσιοθεραπευτές, γιατρούς, ειδικευμένους ΕΦΑ, Κ.Ε.Δ.Δ.Υ κ.λ.π.) ίσως εξαλείψει το συναίσθημα του φόβου και το μετατρέψει σε ενέργεια με τελικό αποδέκτη τον ίδιο τον μαθητή.

Σίγουρα υπάρχουν απλοί τρόποι που θα μπορούσαν να βοηθήσουν προς αυτή την κατεύθυνση, έτσι ώστε χωρίς να διαταραχθεί το μάθημα Φ.Α. και οι μαθητές με αναπηρία να μπορέσουν να γίνουν αποδέκτες των ευεργετικών επιδράσεων του μαθήματος. Ας μη ξεχνάμε ότι μια προτροπή του ΕΦ.Α. μπορεί να είναι άκρως καθοριστική για την μετέπειτα ζωή και αθλητική εξέλιξη του μαθητή με αναπηρία.

Δρ Οξύζογλου Ι. Νίκος

Σχολικός Σύμβουλος Φυσικής Αγωγής